

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De superbis & arrogantibus, ac vanæ gloriæ studiosis. cap. xcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

Clement. Longè quidem optimum est in columi semper valetudine vi: bonum autem illud quoque est post morbum in sapitatem afferi.

De suspicione: & quod ea fugienda sint, unde sinistre suspicione
oriuntur. C A P. XC IIII.

2. Cor. II. O L I T E dare occasionem his qui querunt occasionem.

Ignat. Nemo vestrum aduersus proximum quicquam habeat. Ne occasionem
Gentibus detis: ne paucorum stultorum culpa fiat, ut multitudo sancta ac
diuina quadam virtute prædicta maledictis impetratur. G

De pollicitationibus: & quod eas expiere oporteat.

C A P. XC V.

Num. 30. M N E bonum quod ex ore vestro egressum fuerit, facietis illud. Si
quis virorum votum Domino voverit, aut se constrinxerit iuramento,
non faciet irritu votum suum, sed omne quod promisit, implebit.

Deut. 23. Cum votum voveris Domino Deo tuo, non tardabis reddere:
quia requiri illud Dominus Deus tuus. & si moratus fueris, reputabitur tibi in H
peccatum. Si nolueris polliceri, absque peccato eris. Quod autem semel egressum
est de labiis tuis, obseruabis, & facies sicut promisisti Domino Deo tuo.

Mal. 1. Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum, & votum faciens im-
molat debile Domino.

Eccles. 5. Melius est non vouere, quam post votum promissa non reddere.

De superbis & arrogantibus, ac vanæ gloriae studiosis.

C A P. XC VI.

Leuit. 26. O N T E R A M insolentiam superbiam. Anima quæ per superbiam I
aliquid commiserit, siue ciuis sit ille, siue peregrinus, quoniam ad-
uersus Dominum rebellis fuit, peribit de populo suo.

10b. Timor Domini cadet super vos: & abscedet à vobis iactantia ve-
stra, tanquam cinis. Cum infirmatus fuerit, non speret sanitatem:
sed cadet morbo magno. Multos enim afflixit exaltatio. Disperge superbos in
furore tuo, & omnem arroganciem humilia. Respice cunctos superbos, & con-
fundere eos, & contere impios in loco suo. Absconde eos in puluere simul: & fa-
cies eorum imple ignominia.

Abd. 1. Si exaltatus fueris, vt aquila, & si inter sidera posueris nidum tuum, inde detra-
ham te, dicit Dominus. Vx qui dicis in corde tuo, Quis me detrahet in terram? K
In interitione deturbaui superbos: angulos eorum desertos reddam.

Esa. 13. Quiuscere faciam superbiam iniquorum, & arrogantiam fortium humiliabo.
Ecce Dominus Deus Sabaoth conturbabit gloriosos terræ cum fortitudine, &
sublimes contumelia conterentur, & cadent excelsi gladio.

Iagry. Graue est magnificè de se sentire eum qui parua faciat. In omni negotio, opinari rei ip-
si impedimentum afferit. Superba cogitatio virtutem tanquam cribro excutit. Lacus sic-
cus est animus glorie cupidus. Superba anima latronum hospitium est: ac scientiae so-
num odit.

Nili. Vx & arrogantiam cum sepulcrum ingressus fuerit, tum, quisnam sit, edocetur.

superbia puritatem quavis, superbia vinculis astrictus? Avis enim: Pu-
rum cor habere cupio: sed ipsum puluere ac fumo refertum innuenio. Qui verò fieri queat;

Vt

A Ut igne in paleis delitescere, ac flammatum concipiente sumus non inueniatur nec eluceat? anima immo
Non sane possum quin probem, quod tu honestis operibus omnino studio incumbis. At inter pedimentum
terram maritiam sociam adhibes. Quid autem prodest ab uno virtuo liberum esse, si alij in tuis affer-
terim seruire atque obsequi in animum rursus iugendas?

Opinio, ut veteribus placet, est profectus excisio. Nam qui inani opinione intumesceat, Philonis
emendationem non sustinet. Opinio vir
tutis, ip-
suis exci-
sio est.

De patientia & longanimitate.

CAP. XCVII.

B **A** I T Dauid: Dimittite eum ut maledicat. Dominus enim præcepit ei Reg. 16.
vt malediceret mihi. Dimittite eum ut maledicat iuxta præceptum
Domini, si forte respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat
mihi bonum pro maledictione hac.

Omines qui sustinent te, non confundentur. Viriliter age, & psal. 24:
confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Vir prudens multa sustinet. Vir longanimis, multus est in prudentia. Lon- Pro. 15.
ganimis extinguet lites. Misericors vir longanimis est.

Iram Domini portabo, quia peccavi ei.

Bonus Dominus sustinentibus se in die tribulationis.

Si moram fecerit, expecta illum: quia veniens veniet, & non tardabit.

Expecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis in futurum: quia iudicium so. 3.

meum, ut congregem Gentes.

Corona erit sustinentibus, & his qui ipsi sunt usui. Beati omnes qui in ipso Zach.
manent.

Qui sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assument pennas, ut aquilæ Esa. 40:
volabunt, & non deficient.

Fili, patienter sustinet iram, quæ superuenit vobis: persecutus enim est te ini- Barn. 4.
micus tuus: sed citò videbis perditionem ipsius: & super ceruices ipsius ascendas:
Bonus Dominus sustinentibus se.

Visque ad tempus sustinebit longanimis, & postea emerget ei lætitia: & labia Ecli. 1.

D multorum enarrabit sapientiam eius. Fili, accedens ad seruitutem Dei, præpara
animam tuam ad temptationem. Deprime cor tuum & sustine: inclina aurem
tuam, & suscipe verba intellectus, & ne festines in tempore obductionis. Coniungere Deo & sustine: ut crescat in nouissimo vita tua. Cū lenitate fac respódeas.

Qui perseverauerit usque in finem, hic saluus erit.

In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem, Domine Iesu suscipe spiri- Act. 7.
tum meum. Positis autem genibus clamauit voce magna, dicens, Domine ne sta-
tuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino.

E In omnibus nos ipsos commendantes, sicut Dei ministri, in multa patientia, 2. Cor. 6.
in tribulationibus, in necessitatibus, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in la-
boribus, in vigiliis, in iejunis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in benigni-
tate, in Spiritu sancto, in charitate non facta, in verbo veritatis, in potentia Dei,
per arma iustitia à dextris & à sinistris, per gloriam & infamiam.

Patientia vobis necessaria est: ut voluntatem Dei facientes, reportetis promis- Heb. 10.
tionem. Adhuc enim modicum, aliquantulumque, qui venturus est, veniet, &
non tardabit.

Fidelis sermo: Nam si commortui sumus, & conuiuemus: si sustinemus, & 2. Tim. 2.
conregnabimus: si negauerimus, & ille negabit nos!

Nihil hominibus venerationem æquæ conciliat, ut iniurias æquo animo ferre. Non est chrys.
quod temptationem unquam pertimescas. Si animo bene comparato fueris, nihil detrimenti

C c iii